

Ankestyrelsens principafgørelse P-28-03

Resume:

Ved udmåling af hjælp efter servicelovens § 77 havde kommunen ret til at tage hensyn til et tilkendt plejetillæg, som vedrørte samme formål som hjælpen efter serviceloven.

Udmålingen skulle foretages efter en konkret individuel vurdering af arten og omfanget af pensionistens behov for personlig pleje og tilsyn, sammenholdt med pensionistens øvrige behov for hjælp.

Kunne pensionisten dokumentere nødvendige merudgifter til andre funktioner end pleje og tilsyn, kunne der søges særskilt bevilling hertil efter servicelovens § 84.

Ved bevilling af tilskud til nødvendige merudgifter kunne der kun tages hensyn til et tilkendt plejetillæg efter pensionsloven, i det omfang tillægget ikke fuldt ud blev anvendt til dækning af pensionistens plejebehov.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 615 af 26. juni 2001
- § 16, stk. 2

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 755 af 9. september
2002 - § 77 og § 84

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober
2008 - § 96 og § 100

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig
førtdspension m.v. - lovbekendtgørelse nr. 485 af 29. maj 2007 - §
16, stk. 2

Sagsfremstilling:

En 55-årig kvinde der modtog højeste førtidspension og plejetillæg på grund af spastisk lammelse, havde behov for pleje og tilsyn 24 timer i døgnet.

Kommunen havde bevilget personlig hjælp i 99 timer ugentlig. Denne hjælp skulle dække udadrettede aktiviteter og hjælp der skulle ydes af hjemmeplejen. Herudover var der bevilget 474 timer i en årlig pulje, hvoraf de 224 timer var rådighedstimer.

Pensionistens behov var imidlertid 174 timer ugentlig, men hun havde selv valgt 99 timer ud fra et ønske om at kunne være privat.

Kommunen traf afgørelse om at pensionisten fortsat skulle have sit plejetillæg, men at halvdelen af dette tillæg skulle anvendes til delvis dækning af den bevilgende hjælpeordning samt til de merudgifter der var forbundet med kvindens handicap. Den resterende del af plejetillægget kunne pensionisten anvende til at køb af ekstra hjælp ud over de bevilgede 99 timer.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet lagde til grund at et bistands- og plejebehov som udgangspunkt skulle dækkes efter pensionslovens regler. Nævnet lagde endvidere til grund af pensionisten fortsat fik sit fulde plejetillæg udbetalt og at hendes behov for hjælp og pleje delvist blev dækket af hjælpeordningen.

Ved genvurdering af sagen, fandt nævnet ikke grundlag for at ændre sin afgørelse.

Efterfølgende udtalte nævnet, efter forespørgsel fra Folketingets Ombudsmand, at der ikke var hjemmel i pensionslovens § 16, stk. 2 til at afholde udgifter, som det ville være muligt at dække efter servicelovens § 84.

Nævnet gav udtryk for, at kommune burde have foretaget en konkret, individuel vurdering af hvor stor en del af pensionistens plejetillæg der skulle indgå i udmålingen af hjælpen efter servicelovens § 77, frem for at have en praksis med at det var halvdelen af plejetillægget. Kommunen burde også have vurderet størrelsen af de merudgifter pensionisten havde i forbindelse med sit handicap og herefter have godkendt disse udgifter efter servicelovens § 84.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af hvilke udgifter der kunne forventes dækket af plejetillæg efter pensionslovens § 16, stk. 2, set i forhold til merudgifter dækket efter servicelovens § 84, jf. samme lovs § 77.

Afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviste sagen til ny afgørelse i kommunen.

Ankestyrelsen var enig i, at kommunen ved udmålingen af hjælp efter servicelovens § 77 havde ret til at tage hensyn til det tilkendte plejetillæg efter lov om pension § 16, stk. 2, som vedrørte samme formål, som hjælpen efter servicelovens § 77. Udmålingen måtte imidlertid ske på baggrund af en konkret, individuel vurdering af arten og omfanget af pensionistens behov sammenholdt med omfanget af øvrige behov, herunder behov for hjælp til andre mere vanskeligt definerbare funktioner som efter sin art kunne henregnes til at skulle dækkes af det plejetillæg, pensionisten var tilkendt.

Dette betød, at kommunen på baggrund af denne vurdering skulle tage stilling til størrelsen af

den reduktion, der eventuelt kunne blive tale om at foretage i den hjælpeordning, der var bevilget

i henhold til reglerne i servicelovens § 77.

Kommunen skulle endvidere tage stilling til om pensionisten havde dokumentation for

nødvendige merudgifter af en sådan størrelse i relation til sit handicap, at vedkommende ville

være berettiget til tillæg efter reglerne i servicelovens § 84.

Ved denne vurdering kunne der kun tages hensyn til det tilkendte plejetillæg efter pensionsloven, i det omfang at tillægget ikke fuldt ud blev anvendt til dækning af pensionistens behov for pleje.

Servicelovens bestemmelser om hjælpeordninger til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 77, var subsidiære i forhold til pensionslovens bestemmelser om tillæg til dækning af udgifter til bistand, pleje og tilsyn, jf. § 16, jf. pkt. 85 i vejledning om social pension.

Serviceovens bestemmelser om nødvendige merudgifter, jf. § 84, vedrørte sandsynliggjorte merudgifter, der var en følge af nedsat funktionsevne hos personer med betydelig varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Formålet med ydelsen var at gøre det muligt for personer med varig nedsat funktionsevne at leve et almindeligt liv, som andre ikke handicappede på samme alder og i samme livssituation. Ydelsen var tænkt til personer, der ikke modtog førtidspension som primær forsørgelsesydelse. Undtagelsesvis kunne der ydes hjælp til merudgifter til førtidspensionister der var fundet berettiget til hjælpeordning efter serviceovens § 77.

Førtidspension, med de supplerende tillægsydelser, der var mulighed for at bevilge efter pensionslovens bestemmelser, skulle forstås som den primære forsørgelsesydelse for førtidspensionister.

Bistands- eller plejetillæg blev tilkendt efter et skøn over omfanget af førtidspensionistens behov for varig personlig pleje og tilsyn. Der blev ikke stillet krav til dokumentation for udgiftens størrelse eller til hvordan pensionisten konkret valgte at dække sit behov med det bevilgede tillæg.

Ved ekstraordinært behov for varig pleje og tilsyn af en størrelse som ikke kunne dækkes af et plejetillæg, kunne der også til førtidspensionister ydes tillæg til hjælpeordning efter serviceovens § 77, under forudsætning af at modtageren selv kunne administrere ordningen. Størrelsen af ydelsen beroede på en konkret vurdering af ansøgerens behov.

Serviceovens § 77 og § 84 afløste den tidligere bistanndslovs § 48, stk. 4, hvorefter der kunne udmåles hjælp til ledsagelse, pleje og overvågningsbehov, også i ekstraordinære tilfælde til førtidspensionister, der selv ville være i stand til at administrere en tilskudsordning.

I Socialministeriets vejledning af 10. marts 1998 om sociale tilbud til voksne med handicap, pkt. 71 vedrørende hjælpeordningen efter serviceovens § 77, var det bemærket, at for personer der modtog plejetillæg, ville hele plejetillægget som udgangspunkt skulle anvendes til betaling af en del af hjælpeordningen forudsat at hjælpen var udmålt, så den dækker alle ledsage-, pleje- og overvågningsbehov. Der skulle foretages en udregning af de beløb, der dækkede det samlede plejebæhov og hjælpen blev derefter reduceret med et beløb, som svarede til plejetillægget eller en større eller mindre del deraf. Det blev bemærket, at der kunne være tilfælde, hvor der af plejetillægget var behov for at dække mange vanskeligt definerbare småfunktioner ved siden af hjælpeordningen.

Ankestyrelsen lagde til grund, at et tilkendt plejetillæg jf. pensionslovens § 16, stk. 2 skulle dække skønsmæssige udgifter til varig personlig pleje og tilsyn, herunder en række mindre og vanskeligt definerbare småfunktioner efter en konkret individuel vurdering. Ved særligt behov kunne der ydes hjælpeordning efter servicelovens § 77 med fradrag af den del af behovet der forud var dækket helt eller delvist af et plejetillæg.

Det blev endvidere lagt til grund, at såfremt der kunne dokumenteres nødvendige merudgifter til andre funktioner end pleje og tilsyn, kunne der for førtidspensionister med bevilget hjælpeordning søges særskilt bevilling hertil efter servicelovens § 84.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2003

Dato for underskrift

05.12.2003

Offentliggørelsesdato

11.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 96, § 84, § 48, § 16, § 77, § 100,

Lovområder

Serviceoven, Gammelførtidspensionloven,

Emner

Merudgifter, Plejetillæg,

Journalnummer J.nr.: 6000531-03

3 relaterede principmeddelelser

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-57-03

Administrativ fejl, Helhedsvurdering, Voksen, Advokatsalær,
Rimelig begrundet enkeltudgift, Merudgifter, Handicap, Pension,
Officialmaksimen,

Ankestyrelsen fandt ikke, at en ansøger var berettiget til at få hjælp til dækning af udgifter til advokat i forbindelse med de offentlige myndigheders behandling af ansøgers klagesager som en nødvendig merudgift efter serviceloven eller som en rimel...

11.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-53-06

Merudgifter til voksne, Voksen, Behandlingsudgift, Kranio,
Fysioterapibehandling, Sakral terapi, Varmtvandsbassin, Nødvendighed,
Handicap,

Udgiften til træning i varmtvandsbassin kunne ikke anses for en nødvendig merudgift som følge af en ansøgers funktionsnedsættelse, da der ikke var lægevidenskabelig dokumentation for, at træning i varmtvandsbassin var bedre end almindelig træning på ...

04.12.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 56-13

Merudgifter til voksne, Udmåling, Behandling, Transport, Befordring,
Sektoransvar,

Hjælp til befordring efter merudgiftsbestemmelsen i servicelovens § 100 er subsidær til befordringsydelse efter anden lovgivning og andre bestemmelser i serviceloven. Transport med taxa til og fra indlæggelser på hospital kan derfor ikke dækkes som...

Ring: 33 41 12 00 mandag-torsdag kl. 9-15, fredag kl. 9-12

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)